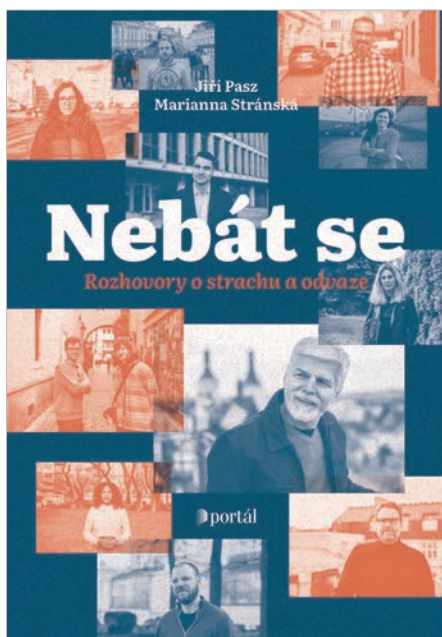

Jiří Pász, Marianna Stránská

Nebát se

Rozhovory o strachu a odvaze

978-80-262-2200-2, váz., 224 s., 399 Kč

Také jako e-kniha

„Pro mě souvisí odvaha s tím, že máte srdce v pořádku. Že s ním mluvíte a nenecháte hluk moderního světa, aby tenhle nejpodstatnější dialog překřičel.“

Lucie Výborná v předmluvě ke knize

ZNÁMÉ OSOBNOSTI VEŘEJNÉHO ŽIVOTA, ALE I NEZLOMENÍ HRDINOVÉ VŠEDNÍCH DNŮ SE V ROZHOVORECH ZAMÝŠLEJÍ NAD TÍM, JAK BOJOVAT SE STRACHEM A KDE HLEDAT ODVAHU.

Strach je základní lidská emoce, kterou nás vybavila evoluce, abychom přežili. Může mít různé podoby od obav přes hrůzu až po panické zděšení. Ne vždy je ale strach prospěšný, a ne vždy ho zvládneme. Kolik odvahy je potřeba pro dosažení upřímné komunikace nebo ke změně vlastního názoru? K dosažení blízkosti či přijetí odloučení? A jak moc se tyto překážky všedního dne liší od život ohrožujících nebezpečí, která číhají ve válečném konfliktu, na kolmé skalní stěně nebo při boji s alkoholismem? Kniha je výběrem ze stejnojmenného podcastu Skautského institutu.

ROZHOVORY SE ZAJÍMAVÝMI OSOBNOSTMI:

Martin Hollý - O duši a sexu

Angelika Pintířová - Padá mi to z nebe

Jiří Pász

je fotograf, dokumentarista, novinář a humanitární pracovník.

Marianna Stránská

je multimediální výtvarnice zaměřující se ve své tvorbě na diváka jako specifickou složku díla.

Jiří Pász, Marianna Stránská Nebát se

DAVID BÖHM: UTRPENÍ SE NEVYHNE NIKDO – ZTRÁTA JE TO, CO NÁS SPOJUJE.

Hrála v procesu loučení důležitou roli i vaše cesta do Antarktidy? Měli jste možnost podniknout něco mimořádného a dobrodružného. Byla ta cesta určitě požehnaní?

Byla. Proběhla roku 2017, Jáchym tam slavil 13. narozeniny, byli jsme tam i se synem Oliverem, tomu bylo 10. Oba byli ve věku, kdy se mnou chtěli jet a mohl jsem je vzít na plavbu, která byla součástí mojí práce na knize. Kniha je pro děti, takže mě zajímal i jejich pohled. Jsem hrozně rád, že jsme tohle mohli zažít společně. Člověk zažívá věci a kolikrát ani neví, co doopravdy zažívá. Mnohokrát jsem si až zpětně uvědomil tu mimořádnost, že se to celé stalo, že jsme na Antarktidu jeli, že jsem je mohl vzít. Myslel jsem si, že za deset dvacet let budeme vzpomínat, budeme si říkat: no jo, tam jsme spolu vlastně byli... Kluci už v jednu chvíli nechtějí s fotrem nikam jezdit, chtěl jsem s nimi zažít něco intenzivního, co má smysl. Myslím, že to mělo smysl, i když se to pak celé vyvinulo takhle. S Oliverem si tom samozřejmě povídáme dál, má to svůj vývoj. Ale jako požehnaní, dar nebo zázrak, že jsme tam jeli, to vnímám.

Jsi naštvaný na osud? Nebezpečnou cestu do Antarktidy, kde člověk umrzne v ledové vodě

za pár minut, a vám jednou do lodí voda tekla, jste přežili v pořádku. A pak se v takové banální situaci stala taková tragédie.

Na osud naštvaný nejsem, tak o tom vůbec nepřemýšlím. Vesmír je prostě křehké místo. Celá ta situace, že nám Jáchym zemřel, tak nečekaně a absurdně... V životě bych neřekl, že se to může stát. Na tom kopci jsme byli, je to tak krásné místo. Ve vši té hrůze to bylo něčím krásné místo, odkud odejít z tohoto světa. Teď je tam pomníček, zasazené stromy. Napadlo mě, jak automaticky počítám s některými věcmi, pořád je to nějaká vrstva přemýšlení. Předpokládám, že to nějak bude, vytvářím si iluzi, že věci mám nějak ve svých rukou. Nebo že se něco bude odehrávat podle mých představ. Člověk najednou zjistí, že to tak vůbec není, celé je to tak křehké a nepravděpodobné. Je to výzva, jak vnímat svět jinak, jak o tom nepřemýšlet. Samozřejmě že pořád něco plánujete, ale ne tak, že se s věcmi absolutně počítá. Protože pokud to děláte, sami sebe usvědčujete z hlouposti nebo nabubřelosti. Není to naštvání na osud, ale přemýšlení, jak svět v té křehkosti pravdivěji vnímat, když je člověk součástí tady té vesmírné nepravděpodobnosti.

Ivo Čermák, Dalibor Vobořil (eds.)

Příběh československé psychologie III

978-80-262-2199-9, váz., 464 s., 699 Kč

„Rozhovory s osobnostmi oboru považuji za velmi zdařilé dílo, vyznačující se mimořádnou důkladností a pečlivostí zpracování. Kromě kvalitního obsahu má také zdařilou grafickou úpravu, takže působí jako bibliofilsky cenná publikace.“

Alena Plháková
pro časopis e-Psychologie

JEDENÁCT UNIKÁTNÍCH ROZHOVORŮ S VÝZNAMNÝMI DOYENY SLOVENSKÉ PSYCHOLOGIE

narozenými v letech 1930 až 1950, jimiž jsou: Viera Bačová, Ján Grác, Anton Heretik, Emil Komárik, Ladislav Lovaš, Alojz Nociar, Jana Plichtová, Ladislav Požár, Imrich Ruisel, Anton Uherík a Miron Zelina. Rozhovory přibližují nejen jejich bohatou profesní kariéru a přínos k psychologickému poznání, ale také jejich osobní příběhy, životní moudrost a ve zkušenosti a hlubokých znalostech zakotvené reflexe o vědě a společnosti. Výzvy a dilemata, kterým čelili, mají obecnější přesah, neboť vypovídají o době, v níž se konstituovala moderní slovenská psychologie. Rozhovory jsou dokresleny životopisnými medailony, duchovními portréty nestorů a fotografiemi z osobních archivů. Vyprávění doyenů je rovněž nahlíženo prizmatem profesní a národní identity a završeno pokusem odpovědět na otázku, co znamenalo být slovenským akademickým psychologem ve druhé polovině 20. století a začátkem třetího milénia.

Prof. Ivo Čermák

je vedoucí vědecký pracovník Psychologického ústavu AV ČR, v.v.i., v Brně. Působí také na Fakultě sociálních studií MU.

***Jedinečný projekt
mapující dějiny oboru***